

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 33. Euzoius Episcopus Antiochenus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. illi, a quibus accepi, sint congregati. Hoc
A. C. 361. responso iratus Imperator denuo scripsit,
 ut acta redderet, districte præcipiens, ad-
 diditque, se iussisse, ut manus dextra am-
 putaretur, reddere recusanti; id vero
 scripserat ad timorem incutiendum, quip-
 pe tabellario mandavit, ne Episcopus in
 corpore læderetur. Eusebius, perlectis
 litteris, ambas manus porrexit, dicens:
 amputate utramque, nam Decretum non
 reddam, insigne perfidiæ, & impietatis
 Arianorum monumentum. Constantius
 tantam viri fortitudinem laudare, atque
 exinde semper admirari coactus est.

§. XXXIII.

Euzoius Episcopus Antiochenus.

Philost. V. c. 5. Sup. Imperator Alexandria accersiri iussit Eu-
l. X. c. 28. zoiium, quem Antiochenæ Sedi impo-
Theod. II. c. 31. Socr. neret, ex primis Arii Discipulis unum,
II. c. 44. jam in illius hæresis ortu a S. Alexandro
 Episcopo suo ordine Diaconatus deposi-
 tum. Jubente Imperatore, Episcopi ei
 manus imposuere. At per hanc Electio-
 nem iterum scissa est Ecclesia Antiochena;
 nemo Catholicorum cum Euzoio commu-
 nicare voluit, & qui ab annis triginta lon-
 gissimam Arianorum persecutionem sub
 Stephano, Leontio, & Eudoxio passi fue-
 rant, tandem tempus advenisse existima-
 bant,

bant, quo se ab iis separare deberent, hinc ^{Sæculum IV.} conventus suos soli agere cœperunt, in ^{A. C. 361.} Ecclesia Apostolorum, quæ Græce *Palatia*, ^{v. Vales. in} id est, antiqua dicebatur, quia re ipsa inter ^{Theod. hic.} omnes Ecclesias Antiochiæ erat antiquissima, & in urbis Regione, veteri dicta, posita. Conjungi quidem cupiebant cum Eustathianis, id est, cum illis Catholicis, qui a tempore injustæ depositionis Eustathii nunquam cum Arianis communicaverant, sed Eustathianis hæc unio non placebat, eo quod S. Meletius ab Arianis fuisset electus, & multi, qui ei adhærebant, ab iis Baptismum acceperant. Ergo Ecclesia Antiochena in tres partes erat divisa, nam præter Arianos, qui omnes Euzoium Episcopum venerabantur, duæ erant Catholicorum partes, ab invicem averſæ, quamvis in confessione fidei essent unitæ, nempe Eustathiani, & Meletiani; isti in *Palatia* congregabantur, & numero prævalebant; signa maximi amoris in absentem, & exulem Pastorem suum Meletium, quamvis eos non diutius, quam uno mense rexisset, dabant; quamprimum eum in urbem suam exceperant, Meletii nomen parvulis suis imposuere, in foris, in plateis, ruri Meletii nomen resonabat; eorum sigilla idem Nomen referebant, idem insculptum vasibus, in cubiculis, & quocunque oculi verterentur,

*Chryf. in
Mel. p. 537.*

Sæculum IV. occurrerat. S. Chrysoſtomus, tunc an-
A. C. 361. nis puerilibus agens, quæ viderat, enar-
 rat.

Illo ferme tempore Ariani ultimam
Socr. II. suam fidei formulam procuderunt, cum
e. 47. essent Antiochiæ, parvo numero, Impera-
 tore præſente, Euſoio Episcopo, Tauro,
 & Florentino Consulibus, nempe hoc an-
 no 361. verosimile est, in eodem id actum
 Concilio, quo S. Meletium elegerant.

Arianorum Hoc saltem constat, paucos istos Episco-
Hæresis. pos quæstiones jam definitas denuo mo-
 viſſe, & dixiſſe, vocem, similis, ab ex-
 positione fidei, Arimini, & Constantino-
 poli recepta, esse rescindendam; omni
 simulatione seposita affirmabant, Filium

Athan. de in omnibus Patri diſſimilem, non tantum
Synod. 306. secundum substantiam, sed etiam secun-
 dum voluntatem, atque ex nihilo produ-
 ctum, quod Arius ab initio docuerat.
 Acacii Sectatores, qui tunc erant Antio-
 chiæ, toto animo hanc opinionem pro-
 barunt, atque hoc ipsum Concilium Aria-
 nis apertis favit, & Ecclesias regendas
 concedidit, ubi libere Doctrinam impiam
 prædicarent. Catholici Antiocheni hu-
 jus formulæ occasione nomini Arianorum,
 etiam nomina Anomeorum, & Exoucon-
 tianorum addixerunt, quod ultimum ex
 tribus vocibus, *Ex, ouc, onton* deriva-
 runt, quæ græce significant, ex nihilo,
 aut

aut ex eo, quod non est. Interroganti-
 bus Catholicis, quare ergo in suis formu-
 lis dicerent, Filium esse Deum de Deo,
 respondebant Ariani, hoc ita esse acci-
 piendum, sicut dicit Apostolus, omnia ex
 Deo esse, ita inter hæc omnia Filium Dei
 comprehendi. Hinc in suis confessioni-
 bus fidei addebant verba: secundum Scri-
 pturas. Georgius Laodicensis hujus So-
 phismatis auctor erat, ignorans, ait histo-
 ricus Socrates, quomodo Origenes olim
 hæc Apostoli verba explicaverit. Atta-
 men cum isti Episcopi Ariani tot homi-
 num voces, impietatem sibi exprobran-
 tium ferre non possent, ad formulam
 Constantinopolitanam redierunt; tum
 quisque domum suam remeavit.

Quis omnes hucusque fidei formulas,
 ab Arianis confictas numeraverit? So-
 crates novem numerat usque ad hanc ul-
 timam, quæ decima est. Totidem S.
 Athanasius; possunt autem tales formu-
 læ usque sedecim colligi. Prima sit epi-
 stola Arii ad S. Alexandrum. Secunda
 expositio Arii, & Euzoii ad Constantinum
 Imperatorem data, in Concilio Jerosoly-
 mitano anno 335. approbata. Tertia fa-
 cta in Concilio Constantinopolitano con-
 tra Marcellum Ancyranum anno 336,
 quam non habemus. Quarta, quinta,
 & sexta sunt illæ Concilii Antiocheni in

Sæculum IV.
 A.C. 361.

Athan. de
 Synod. p.
 886.

Socr. II. c.
 41. de Syn.
 Sup. l. X.
 §. 36.

L. X. §. 55.
 ibid. §. 57.

Lib. XII.
 §. II. ibid.
 §. 26.

- Sæculum IV.
A. C. 361.
Dedicatione anno 341. Septima est, quæ inde post aliquot menses concinnata, & in Galliam a Narcisso, & aliis ad Imperatorem Constantem anno 342. delata.
- Ibid. §. 30.* Octava, est longa expositio anno 345.
ibid. §. 39. ab Eudoxio, & aliis in Italiam allata.
- Lib. XIII.* Nona est illa Conciliabuli Sardicensis anno 347.
§. 6. ibid.
§. 46. Decima, est illa Concilii Sirmiensi contra Photinum anno 351. Undecima, est Sirmiensi a Potamio composita anno 357. Duodecima, est epistola Concilii Ancyrani cum decem, & octo anathematis. Decima tertia est formula Sirmiensi, cui apposita est dies, vigesima secunda Maji, anno 359. Decima quarta est illa, quam Acaciani Concilio Seleuciensi obtulerunt 28. Sept. ejusdem anni 359. Decima quinta est Nicensis in Thracia, cui Arimini, & Constantinopoli, & ab omnibus ferme Episcopis subscriptum est. Decima sexta est formula Concilii Antiocheni anno 361.

§. XXXIV.

Julianus Imperator proclamatur.

Am. Marc. l. XX. c. 4. **D**um Constantius Imperator Concilia celebrat, & fidei formulas concinnat, Julianus Cæsar in Galliis Imperii hostes profligabat; diversis proeliis Barbaros vicit, præsertim Francos, & Allemanos,